Prima instanţă: Judecătoria Orhei sediul Rezina (jud. D. Cebaniţa)
Dosarul nr.2a-1008/2024 (2-23149615-03-2a-22082024)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ
DECIZIE

2 aprilie 2025 **mun. Bălți**

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii: **Natalia Costaș, Stanislav Grosu**
Grefier **Cristina Țurcanu**

examinând în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă apelul declarat de avocatul Bujoreanu Eugeniu în interesele ÎM „Incaso„ SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Rusu Ala privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 19 ianuarie 2024,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La 13 octombrie 2023 reclamantul IM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Ala cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că între SRL „Inkasso Finance”, în calitate de împrumutător și Rusu Ala, în calitate de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut cu obligația de restituire conform graficului de rambursare.

Prin semnarea propriu-zisă a contractului de împrumut, împrumutul se consideră acordat și are drept scop stingerea datoriei pe care o are împrumutatul față de clientul companiei Incaso. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal, dobânda și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

Necătând la respectarea obligațiunilor de către SRL „Inkasso Finance”, Rusu Ala până la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile pe care urma să le onoreze conform contractului.

Debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia. În adresa debitorului a fost expediată reclamația prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre obligațiune acestuia a returnării împrumutului, dobânzii calculate și penalităților calculate conform contractului.

Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată companiei de gestiune a creanțelor IM „Incaso".

La data înăintării acțiunii, datoria lui Rusu Ala față de ÎM „Incaso" constituie 23 459,98 lei, fiind calculată din suma principală a contractului – 14 750,00 lei și dobânda conform contractului – 8 709, 98 lei.

În drept, cererea se întemeiază pe prevederile art. 5, 6, 7, 85, 166-168 din Codul de procedură civilă, art. 1422-1429 din Codul civil.

Solicită IM „Incaso" SRL încasarea de la Rusu Ala a datoriei în sumă de 23 459,98 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 703,80 lei și cheltuieli de asistență juridică – 700,00 lei.

Prin încheierea judecătoriei Orhei sediul Rezina din 24 octombrie 2023 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cu valoare redusă.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Orhei sediul Rezina din 19 ianuarie 2024 acțiunea civilă s-a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

La 7 februarie 2024 avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM „Incaso" SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 19 ianuarie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de apel a reiterat argumentele acțiunii civile, Suplimentar a menționat că, reieșind din faptul că intimatul nu a achitat ratele conform contractului de împrumut, între OCN „Inkasso Finance" și SRL „Incaso" a fost încheiat Contractul de Cesiune a creanțelor, potrivit acestui act OCN „Inkasso Finance" a transmis către SRL „Incaso" dreptul asupra creanței debitorului Rusu Ala care reiese din contractul de împrumut nr. 4/2112091390 din 09.12.2021. Astfel, la data de 04.07.2022 a avut loc cesiunea creanței SRL „Incaso" a devenit creditorul intimatului Rusu Ala.

Odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, la materialele cauzei a fost anexat contractul din 04 iulie 2022 și Actul de primire predare a creanțelor din contractul de cesiune din 04 iulie 2022, drept dovadă a cesiunii creanței.

Potrivit contractului de cesiune, obiectul contractului constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a drepturilor de creanță împotriva debitorilor săi, iar în

noțiunea de creanță fiind inclus dreptul creditorului de a pretinde de la debitor să dea, să facă sau să nu facă ceva.

Accentuează apelantul că, potrivit contractului de cesiune a creanțelor de viitor din 04 iulie 2022, obiectul prezentului contract reprezintă transmiterea oneroasă a creanțelor către Incaso de client, în temeiul contractelor încheiate între client și persoane terțe. Iar potrivit aceluiași contract transmiterea creanțelor se face prin perfectarea actului de predare primire anexă la contract.

Susține apelantul că, instanța de fond a dar o apreciere greșită extrasului din contractul de cesiune a creanțelor întocmit în baza contractului de cesiune a creanțelor, în temeiul căruia a fost cesionată creanța debitorului Rusu Ala.

Menționează că la materialele dosarului a fost anexat actul semnat de ambele părți, care atestă faptul că SRL ,,Incaso" a primit de la OCN ,,Inkasso Finance" dreptul de creanță în baza contractului de cesiune. Consideră greșită poziția instanței de fond, precum că SRL ,,Incaso" nu a obținut de la OCN ,,Inkasso Finance" în mod prevăzut de lege dreptul creanței în fața intimatului împotriva lui Rusu Ala.

Din considerentele date, apelantul ÎM „Incaso" SRL a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie dispus spre încasare de la Rusu Ala suma restantă la împrumut de 23459,98 lei, taxa de stat în total pentru două instanțe 1302,80 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică 700 lei.

Astfel, invocând prevederile art. 947 alin. 1 și art. 953 alin. 1 Cod Civil, apelantul a mai remarcat că, legiuitorul a subliniat 4 cerințe obligatorii de care instanța este ținută să se conducă la reducerea mărimii clauzei penale cum ar fi: caz excepțional; verificarea tuturor împrejurărilor ale cauzei; dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mare precum și instanța trebuie să țină cont și de interesele ocrotite ale creditorului.

Apelantul, în susținerea legalității și temeiniciei solicitării plății pentru reziliere anticipată a contractului, a remarcat prevederile art. 1770 alin. 1 șu art. 1772 alin. 1 al Codului civil.

În urma celor menționate mai sus, apelantul remarcat că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, din care considerente solicită casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâre prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Actele de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 4 iulie 2024 s-a dispus transmiterea cauzei civile pentru examinare instanței competente- Curtea de Apel Bălți/Nord.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.362 alin.1 CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel constată că Judecătoria Orhei sediul Rezina a pronunțat dispozitivul hotărârii la 19 ianuarie 2024 /f.d.36/, iar apelul a fost declarat la 7 februarie 2024/f.d.40/. Prin urmare, instanța de apel conchide că apelantul s-a încadrat în termenul legal de contestare.

Potrivit prevederilor art.385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Potrivit art.276^4 aliniatele 4 și 5 din CPC, hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. (5) Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, salariu mediu pe economie pentru anul 2023 a fost stabilit în cuantum de 11 700,00 lei.

Valoarea acțiunii fără dobândă nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei din care considerente, în mod justificat, cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

În conformitate cu prevederile art.376 alin.1^1 din CPC, apelul împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, în condițiile examinării cauzei în primă instanță.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Articolul 241 alin.5 CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.

Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. 5 CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În conformitate cu prevederile art.121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin.1 Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.1 Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin.1-3 Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau

respingerea acţiunii, alte chestiuni ce aufost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de re spingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art.373 Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (*Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994§27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997§43*).

Lecturând hotărârea instanței de fond, Colegiul civil o consideră întemeiată, având suport legal următoarele norme materiale.

Articolul 5 alin.1 Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform prevederilor art.9 alin.1 Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Potrivit art. 15 alin.1 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Din conținutul actelor cauzei, Colegiul Civil atestă că la 13 octombrie 2023 ÎM „Incaso” SRL a depus o cerere de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, către Rusu Ala prin care a solicitat încasarea datoriei.

Fiind investită prin lege cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Orhei sediul Rezina prin hotărârea din 19 ianuarie 2024 a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, ÎM „Incaso” SRL a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Astfel, instanța de apel reține că în conformitate cu art.774 alin. 1 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.776 Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Din conținutul actelor cauzei Colegiul Civil a stabilit că, între OCN „Inkasso Finance”, în calitate de împrumutător și Rusu Ala, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de credit nr. 4/2112091390 la data de 09 decembrie 2019, (f.d 10-13), prin care ultimei i s-a acordat un împrumut în mărime de 16 750,00 lei.

Potrivit condițiilor contractului de credit nominalizat, debitorul s-a obligat pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisioanelor și penalității raportată duratei de întârziere).

Conform prevederilor art.823 alin.1) Codul civil RM, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Completul de judecată constată că la 4 iulie 2022 OCN „Inkasso Finance” și IM „Incaso” SRL au semnat contractul de cesiune a creanțelor nr. CES_2022/07_04, prin care OCN „Inkasso Finance” a cedat companiei IM „Incaso” SRL dreptul de creanță împotriva debitorilor săi (f.d. 28-30).

Potrivit punctului 1.4 din contractul de cesiune nr. CES_2022/07_04 din 04 iulie 2022, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din produsele și serviciile oferite/vândute/prestate de către cedent către clienții/debitorii săi și care au datorii neachitate față de cedent inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperarea creanței și/sau a dobânzilor de întârziere și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare pentru viitor, în

temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare, precum și/sau dreptul de a prelucra datele cu caracter personal ale debitorului în corespundere cu prevederile contractuale și Legea nr. 133 din 08.07.2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Potrivit punctului 1.5 din contractul de cesiune nominalizat, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare-primire.

Potrivit punctului 1.6 din contractul de cesiune nominalizat, cesionarul va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu, în principal în scopul colectării/recuperării pe cale extrajudiciară și/sau judiciară, inclusiv de executare a sumelor datorate de debitori în ziua cesionării, precum și a sumelor viitoare formate din rezultatul dobânzilor și penalităților calculate și a costurilor suportate în cadrul procedurii de colectare/recuperare, procedurii judiciare și/sau de executare.

La caz, Colegiul Civil reține că, potrivit actului de predare-primire a creanței semnat în temeiul Contractului de cesiune a creanțelor din 04 iulie 2022, anexat de către reclamant la cererea de chemare în judecată (f.d.27), OCN „Inkasso Finance" a cedat ÎM „Incaso" SRL drepturile și obligațiile care reies din contractul de împrumut nr. 2112091390 din 14 decembrie 2021 încheiat între OCN„Inkasso Finance" și Rusu Ala, pe când drept temei de încasarea a datoriei, SRL „Incaso" anexează la materialele cauzei contractul de credit nr. 4/2112091390 din 09 decembrie 2021 (f.d.10-13).

La acest capitol Colegiul reține că la materialele cauzei lipsește Actul de predare-primire prin care OCN „Inkasso Finance" a cedat ÎM „Incaso" SRL drepturile și obligațiile care reies din contractul de credit nr. 4/2112091390 din 09 decembrie 2021 încheiat între OCN „Inkasso Finance" și Rusu Ala.

Prin urmare, în cazul în care nu este confirmată transmiterea creanței în baza contractului de credit nr. 4/2112091390 din 09 decembrie 2021, Colegiul atestă că instanța de fond corect a respins acțiunea reclamantului de încasare a datoriei, considerând-o neîntemeiată și subsecvent, derivând de la această concluzie, corect a respins și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, situație conformă prevederilor art. 94 și 96 Cod de procedură civilă.

Ce ține de Actul de predare-primire a creanței din 04 iulie 2022 semnat în temeiul Contractului de cesiune a creanțelor nr. CES_2022/07_04 din 04 iulie 2022, anexat la cererea de chemare în judecată de reclamant, (f.d. 27), Colegiul Civil nu exclude posibilitatea existenței a două contracte de împrumut încheiate între aceleași părți la aceeași dată. Prin urmare, alegațiile apelantului expuse în cererea de apel precum că creanța intimatului Rusu Ala ce reiese din contractul de credit nr. 4/2112091390 din 09

decembrie 2021 a fost transmisă prin cesiune IM „Incaso” SRL, nu pot fi reținute, or, acțiunea a fost respinsă pe motivul lipsei obiectului cauzei. Or, SRL „Incaso” solicită prin cererea de chemare în judecată încasarea datoriei pentru contractul de credit nr. 2112091390 din 14 decembrie 2021, dar anexează la cererea de chemare în judecată contractul de credit din 09 decembrie 2021.

Este de menționat faptul că instanța de apel a cerut reclamantului/apelant prezentarea în instanța de apel a contractului cesionat, însă acest drept nu a fost realizat de apelant.

Or, potrivit prevederilor art. 130 alin.1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Distinct de cele enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge apelul declarat de avocatul Bujoreanu Eugeniu în interesele ÎM „Incaso„ SRL cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 19 ianuarie 2024.

Potrivit art.276^4 alin.4 Cod de procedură civilă, deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

În conformitate cu dispoziţiile art.385 lit.a), 276^4 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

d e c i d e:

Respinge apelul declarat de avocatul Bujoreanu Eugeniu în interesele ÎM „Incaso„ SRL.

Menține hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 19 ianuarie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Rusu Ala cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaş** **Stanislav Grosu**